

Hız. Ahmed'in (as) vaat edilen Mehdi ve Mesih olduğunu iddia ettiğini açıkladıktan sonra artık Kuran-ı Kerim, Hız. Resulü Allah'ın (sav) hadisleri ve Sünnet-i Seniyyesi ile geçmiş ümmet büyüklerimizin sözleri ışığı altında iddiasını inceleyebiliriz.

Müslümanların anlaşmazlıklara düştükleri ve tefrikaya uğradıkları bir durumda, bir zatın, Hız. Resulü Allah'ın (sav) 1400 sene önce Müslümanları ıslah etmek üzere ortaya çıkacağını müjdelediği zat olduğunu iddia etmesi, haşa ve haşa küçümsenecek bir hadise değildir.

Hız. Ahmed (as) Asûmânî Feysalah adlı eserinde kamil müminin dört tane alametini belirterek;

“Gerçek ve kamil mü'mine, çok müjdeler verilir. Onun duaları kabul edilir. (Keza) gayb haberleri (yani gelecekte vuku bulacak olan hadiseler) ve Kuran'ın derin manaları da çoklukla kendisine açıklanır. (Bütün bunlardan kâmil mümine) çok büyük bir pay ihsan edilir” diyerek kendisine muhalif olan ulemalara meydan okuyarak dini bir yarışmaya çağırılmıştır. [1]

Yine başka bir eserinde Hız. Ahmed (as) kendisine Yüce Allah (cc) tarafından doğruluğunu kanıtlayan altı alamet bahşedildiğini beyan ederek muhaliflerini yarışmaya davet etmiş ve şöyle demiştir:“Yüce Allah (cc) tarafından (benim doğruluğumu kanıtlayan) altı alamet benimle birlikte bulunmaktadır.

Birincisi: Eğer bir hoca Arapça fesahat ve belağat bakımından yazdığım kitaba (bir nazire yazarak benimle) yarışmak isterse o, küçük düşecektir.

İkincisi: Bana muhalif olanlar, Kuran-ı Kerim'in herhangi bir suresinin tefsirini yazarak benimle

yarışsınlar. Eğer ben (Kuran'ın) gerçekleri ve ince manalarını (marifetini) beyan etmek konusunda açık olarak galip gelemezsem, ben yalancıyım demektir.

Üçüncüsü: Bana muhalif olan tanınmış mollalar arasından herhangi bir molla bir yıl kadar benimle birlikte bulunsun. Eğer bu müddet esnasında bir insanın gücünün yetmeyeceği bir mucize bende zuhur etmezse ben yine yalancı sayılıırım.

Dördüncüsü: Tanınmış muhaliflerim benimle mübahaleye girsinler. Eğer mübahaleden sonra onlardan bir tek kimse dahi bedduamın etkisinden kurtulursa ben yalancı olduğumu kabul ederim.

Eğer yukarıda beyan edilen yolları kabul etmezlerse, yedi sene için benim cemaatimle barışa girsinler. Şöyle ki tekfir ve tekzip ve sövmelerden (kâfir ve yalancı demekten) uzak dursunlar ve her birimizle sevgi ve (güzel) ahlak ile mülaki olsunlar. (Keza) Allah'ın (cc) kahrından korkarak karşılaşmalarda bize Müslümanların alışkanlıkları üzere davransınlar. Her çeşit yaramazlık ve çirkin davranışı terk etsinler. Eğer bu yedi sene içerisinde Allah'ın (cc) yardımıyla benim tarafımdan İslam hizmeti konusunda apaçık alametler belirlenmezse, batıl dinlerin ölümü benim vasıtamla gerçekleşmezse, Hıristiyanlığın batıl ilahı yok olup dünya yeni bir renge girmezse, Allah (cc) adına yemin ederim ki ben kendimi yalancı kabul ederim. Ancak Rabbim (cc) bilir ki ben yalancı değilim.” [2]

Hz. Ahmed (as), Hak Teala'nın (cc) kendisine hak ile batılı birbirinden ayıran ve doğruluğunu kanıtlayan dört nişan (alamet) verdiğini şöyle izah etmiştir:

“Kuran-ı Kerim'in mucizesine tabi olarak bana da Arapça fesahat ve belağat nişanı bahşedilmiştir. Hiç kimse benimle yarışamaz. Bana bahşedilen bir nişan da dualarımla çoklukla kabul edilmesidir. Bu konuda da benimle yarışabilecek hiç kimse yoktur. Bana bahşedilen (başka) bir nişan da gaipten haber vermek nişanıdır. Hiç kimse bu konuda benimle yarışamaz.” [3]

Hz. Ahmed (as) yine başka bir yazısında kendisine Hak Teala (cc) tarafından bahşedilmiş bulunan bazı nişanlardan bahsederek, muhaliflerine kendisiyle yarışamayacaklarını beyan etmiş ve şöyle demiştir:

“Eğer bir kimse asumânî nişanlar (İlahi mucizeler) konusunda benimle yarışabilirse ben yalancıyım. Eğer duaların kabul edilişı konusunda birisi benimle eşit düşebilirse ben yalancıyım. Eğer Kuran-ı Kerim’in ince nükteleri ve marifetlerini (latif manalar) beyan etmek konusunda benimle eşit çıkabilirse ben yalancıyım (demektir).” [4]

Açıkça anlaşıldığı gibi Hz. Ahmed’in (as) beyan ettiği bütün bu nişanlar Kuran-ı Kerim ile Hz. Muhammed-i Mustafa’nın (sav) sünnet-i seniyyesi ve hadisleri, keza geçmiş peygamberlerin doğruluklarının ispat ediliş biçimine dayanmakta olup, Yüce Allah (cc) ile derin alakası bulunduğunu göstermektedir. Muhaliflerini dini ve manevi bir yarışmaya davet etmesi de çok düşündürücü olup, kendi zatında doğruluğunu ispat etmektedir. Bununla birlikte Hz. Ahmed’in (as) iddiasının doğruluğunu daha detaylı olarak, doğruluğunun delilleri adlı yazıda incelememiz uygun olacaktır.

---

[1] Bkz. Asumânî Feysalah; Ruhani Hazain; C.4; S.324

[2] Ruhani Hazain; C.11; S.304-319

[3] Zaruret-ül İmam; Ruhani Hazain; C.13; S.496-497

[4] Erbain; No:1; Ruhani Hazain